

Δικαστική συνεργασία Ελλάδας - Κύπρου επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων

Επιδόσεις / Αναγνώριση και εκτέλεση κυπριακών αποφάσεων ⁽¹⁾

Απόστολος Ανθιμος, Δ.Ν. Δικηγόρος.

Η παρούσα μελέτη εστιάζει στο πεδίο των αστικών και εμπορικών υποθέσεων μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, προσεγγίζοντας τις θεματικές της επίδοσης δικογράφων και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων υπό το πρίσμα της ελληνικής έννομης τάξης. Ειδικότερα, μετά από μια σύντομη εισαγωγή (I), καταγράφεται το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις επιδόσεις ελληνικών δικογράφων στην Κύπρο (II), ενώ η ενότητα III πραγματεύεται τη θεματική της αναγνώρισης και εκτέλεσης κυπριακών αποφάσεων στην ελληνική έννομη τάξη. Το κέντρο βάρους δίνεται στη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων. Ο τελικός απολογισμός μπορεί να χαρακτηριστεί θετικός, με μικρές μόνο εξαιρέσεις.

Ελλάδα και Κύπρος τελούν σε αδιάκοπη και αδιάσπαστη κοινωνική, πολιτική, και πολιτισμική συνεργασία. Οι κοινές καταβολές και ρίζες συμβάλλουν στη διατήρηση της επικοινωνίας των δύο λαών σε υψηλό επίπεδο. Υπό τις συνθήκες αυτές, αναπότρεπτη είναι παράλληλα η εμφάνιση δικαστικών διενέξεων ή διαδικασιών μεταξύ διαδίκων που κατοικούν στις δύο χώρες. Η παρούσα μελέτη εστιάζει στο πεδίο των αστικών και εμπορικών υποθέσεων, και προσεγγίζει τις θεματικές της επίδοσης δικογράφων και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων από την οπτική γωνία της ελληνικής έννομης τάξης. Ειδικότερα, στην ενότητα I καταγράφεται το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις επιδόσεις ελληνικών δικογράφων στην Κύπρο, ενώ η ενότητα II πραγματεύεται τη θεματική της αναγνώρισης και εκτέλεσης κυπριακών αποφάσεων στην ελληνική έννομη τάξη.

I. Επιδόσεις

Βασικό και αναπόφευκτο στάδιο προδικασίας σε κάθε δίκη αποτελεί η επίδοση του εισαγωγικού δικογράφου στον εναγόμενο / καθ' ου η αίτηση. Επιπρόσθετα, αναγκαίες είναι οι κοινοποιήσεις και σε μεταγενέστερα στάδια, όπως η επίδοση της απόφασης, της επιταγής

προς εκτέλεση, αλλά και λοιπών πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης. Εύλογα συνάγεται η σπουδαιότητα της ομαλής διεξαγωγής της διασυνοριακής επίδοσης, προς αποφυγή καθυστερήσεων. Παρατίθεται στη συνέχεια το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την επίδοση δικογράφων από την Ελλάδα προς την Κύπρο (υπό Α), καθώς και η σχετική νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (υπό Β).

A. Νομοθετικό πλαίσιο

Η Κύπρος αποτελεί κράτος-μέλος της ΕΕ από το 2004. Εφαρμόζεται έτσι ο καν. 1393/2007. Σχετικά η χώρα έχει προβεί στις εξής δηλώσεις:

- Άρθρο 4: Διαβίβαση εγγράφων: Στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.
- Άρθρο 11 - Έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης: 5 € για κάθε έγγραφο.
- Άρθρο 13 - Επίδοση ή κοινοποίηση από διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους: Καμιά ένσταση σε αυτού του είδους την επίδοση.
- Άρθρο 15 - Απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση: Επιτρέπεται από τη νομοθεσία μας.

Παράλληλα, η χώρα έχει κυρώσει τη Σύμφ. 1965⁽²⁾, και προσέβη σε δήλωση ανεπιφύλακτης εφαρμογής ως προς την κοινοποίηση μέσω

"αναπότρεπτη είναι παράλληλα η εμφάνιση δικαστικών διενέξεων ή διαδικασιών μεταξύ διαδίκων που κατοικούν στις δύο χώρες"

διπλωματικής οδού (άρθρο 8), και προς όλες τις εναλλακτικές μορφές που προβλέπονται στο άρθρο 10 ΣύμΧ 1965, δηλαδή την ταχυδρομική, την άμεση, και την επίδοση μέσω δημόσιων υπαλλήλων ή άλλων κρατικών λειτουργών.

Τέλος, η Ελλάς έχει συνάψει διμερή σύμβαση δικαστικής αρωγής με την Κύπρο⁽³⁾, η οποία, μετά την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, και τη συνακόλουθη εφαρμογή των καν. 1348/2000 & 1393/2007, διατηρεί τη σημασία της μόνο σε σχέση με δικόγραφα που επιδόθηκαν πριν από το 2004.

Β. Νομολογία

Στο προ των κοινοτικών κανονισμών χρονικό στάδιο, τα δικαστήριά μας εφάρμοζαν στην πλειοψηφία τους⁽⁴⁾ τη διμερή σύμβαση σε συνδυασμό με τη ΣύμΧ 1965, λόγω της ρύθμισης του άρθρου 25 της τελευταίας⁽⁵⁾. Κατά συνέπεια, επίδοση με πραγματική περιέλευση του δικογράφου στον παραλήπτη και σε εύλογο χρόνο για την υπεράσπισή του ενώπιον των ημεδαπών δικαστηρίων, οδηγούσε στη συζήτηση της υπόθεσης⁽⁶⁾. Εξαιρέση αποτελούσαν τα ασφαλιστικά μέτρα⁽⁷⁾.

Με την έναρξη εφαρμογής του καν. 1348/2000 και στην Κύπρο (1.5.2004⁽⁸⁾), τέθηκαν εκποδών τόσο η διμερής σύμβαση, όσο και η ΣύμΧ 1965⁽⁹⁾, και μάλιστα ανεξάρτητα από το διαδικαστικό στάδιο στο οποίο βρισκόταν η εκάστοτε επίδικη διαφορά⁽¹⁰⁾. Κατά συνέπεια, απαιτείται πραγματική περιέλευση του δικογράφου⁽¹¹⁾. Κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου μόνο στην αρμόδια⁽¹²⁾ εισαγγελία δεν επαρκεί κατά το άρθρο 19 καν. 1348/2000, και συνεπάγεται το απαράδεικτο της συζήτησης⁽¹³⁾. Σε αυτή την περίπτωση δεν είναι άλλωστε δυνατή η εφαρμογή του άρθρου 19 § 2, διότι δεν είναι γνωστή στο δικαστήριο η ημερομηνία αποστολής του δικογράφου στην αρχή παραλαβής⁽¹⁴⁾. Επιπρόσθετα, αναγκαία είναι η τήρηση των κατά το ελληνικό δίκαιο προθεσμιών κλήτευσης⁽¹⁵⁾. Όταν τηρείται η προαναφερόμενη προθεσμία, δεν απαιτείται

επίδοση για τη μετ' αναβολή δικάσιμο⁽¹⁶⁾. Όταν όμως δεν έχει επιδοθεί πραγματικά ή νόμιμα το εισαγωγικό δικόγραφο, αλλά μόνο η κλήση, και πάλι η συζήτηση κηρύσσεται απαράδεικτη⁽¹⁷⁾. Εξάλλου, επίδοση σε πρόσωπο υπό την ιδιότητα του αντίκλητου κυπριακού φυσικού ή νομικού προσώπου προϋποθέτει νόμιμο διορισμό⁽¹⁸⁾. Τη δυνατότητα ταχυδρομικής επίδοσης επικύρωσε εξάλλου η νομολογία στο πλαίσιο ερμηνείας του άρθρου 14 καν. 1348/2000⁽¹⁹⁾. Στο αρχικό στάδιο δεν αντιμετώπισε προβλήματα η άμεση επίδοση του άρθρου 15 καν. 1348/2000⁽²⁰⁾, επιλογή που αναμένεται να είναι συχνή στην ελληνοκυπριακή επικοινωνία, με δεδομένη την κοινή γλώσσα που συνδέει τις χώρες μας. Με πρόσφατη απόφασή του όμως, το Ακυρωτικό μας θέτει επί τάπητος τις ιδιαιτερότητες και τους κινδύνους αυτής της επιλογής⁽²¹⁾. Τυχόν πλημμέλειες αντιμετωπίζονται εξάλλου με γνώμονα το άρθρο 159 αρ. 3 ΚΠολΔ⁽²²⁾. Εφαρμογή του κοινοτικού κανονισμού αποκλείεται πάντως, όταν προκύπτει ότι η αποδέκτρια (κυπριακή εταιρία) είναι άγνωστης διαμονής⁽²³⁾.

II. Αναγνώριση και εκτέλεση

Η ολοκλήρωση της δίκης, με τον εξοπλισμό εκτελεστού τίτλου ή τελεσίδικης / αμετάκλητης απόφασης, δεν είναι αρκική σε εικίνες τις περιπτώσεις όπου η απόφαση πρέπει να αναπτύξει τις έννομες συνέπειές της (και) σε άλλη έννομη τάξη. Σε αυτή την περίπτωση, απαραίτητη καθίσταται η αναγνώριση ή εκτέλεση της απόφασης στο αποκαλούμενο κράτος υποδοχής. Παρατίθεται στη συνέχεια το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την αναγνώριση και εκτέλεση κυπριακών αποφάσεων στην Ελλάδα (υπό Α), καθώς και η σχετική νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (υπό Β).

A. Νομοθετικό πλαίσιο

Ως κράτος-μέλος της ΕΕ, η Κύπρος

"επίδοση σε πρόσωπο υπό την ιδιότητα του αντίκλητου κυπριακού φυσικού ή νομικού προσώπου προϋποθέτει νόμιμο διορισμό"

δεσμεύεται και εφαρμόζει τους καν. 1346/2000, 44/2001, 2201/2003 από 1/5/2004, τους καν. 861/2007 και 4/2009, και εφαρμόζει πλέον και τους καν. 650/2012 & 1215/2012.

Παράλληλα, η χώρα έχει κυρώσει τη ΣυμΧ του 1993⁽²⁴⁾, του 1996⁽²⁵⁾, τη Σύμβαση CMR⁽²⁶⁾, τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1980⁽²⁷⁾, και τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης για την αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων⁽²⁸⁾.

Η Ελλάς έχει συνάψει διμερή σύμβαση δικαστικής αρωγής με την Κύπρο⁽²⁹⁾, η οποία, μετά την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, και τη συνακόλουθη εφαρμογή των καν. 44/2001 & 2201/2003, διατηρεί τη σημασία της μόνο σε σχέση με αποφάσεις που εκδόθηκαν πριν από την 1.5.2004⁽³⁰⁾, αλλά εφαρμόζεται πλήρως στις εκτός κοινοτικού πεδίου εφαρμογής υποθέσεις⁽³¹⁾. Η σύμβαση αφορά στην παροχή δικαστικής αρωγής σε αστικές, οικογενειακές, εμπορικές και ποινικές υποθέσεις (άρθρο 2 §1), και περιέχει ειδικό κεφάλαιο περί αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων (άρθ. 21-25) και διαταγμάτων διατροφής (άρθ. 26-28)⁽³²⁾.

B. Νομολογία

Για το προ των κοινοτικών κανονισμών χρονικό στάδιο, βρέθηκε μία απόφαση που αναγνώρισε κυπριακό διαζύγιο⁽³³⁾, και τρεις αποφάσεις που απέρριψαν εφέσεις κατά των πρωτοβάθμιων αποφάσεων που κήρυξαν εκτελεστή απόφαση⁽³⁴⁾ και διάταγμα διατροφής⁽³⁵⁾. Κατά τα λοιπά, περιορισμένη είναι η νομολογία στο πεδίο του καν. 44/2001⁽³⁶⁾ και του καν. 2201/2003⁽³⁷⁾. Εφαρμογή γνωρίζει μέχρι σήμερα η διμερής σύμβαση, κυρίως σε αποφάσεις υιοθεσίας⁽³⁸⁾, και μεταβατικού χαρακτήρα καταψηφιστικές αποφάσεις⁽³⁹⁾.

Στα αξιοσημείωτα της νομολογίας εντάσσονται:

- Στο στάδιο εφαρμογής του ΚΠολΔ, το Εφετείο Αθηνών απέρριψε έφεση κατά

απόφασης κήρυξης εκτελεστότητας, αποφαινόμενο ότι, α) δεν απορρίπτεται ως αόριστη αίτηση που αφορά σε αλλοδαπή απόφαση, η οποία φέρει μόνον ημερομηνία και όχι αύξοντα αριθμό (όπως συνηθίζεται στα καθ' ημάς), β) η έλλειψη αιτιολογίας δεν προσβάλλει τη δημόσια τάξη, εκτός αν υποκρύπτει παραβίαση του δικαιώματος υπεράσπισης (κάτι που δεν συνέτρεχε στην εξεταστέα υπόθεση), και γ) δεν είναι επιτρεπτή στο πλαίσιο της δευτεροβάθμιας δίκης η εξέταση τυχόν υπέρβασης του πληρεξούσιου δικηγόρου της εικαλούσας στην πρωτοβάθμια δίκη, ακόμη κι αν αυτός ομολόγησε την οφειλή της⁽⁴⁰⁾. Επίσης, νομολογήθηκε ότι η κλήτευση με παραγγελία προς τον εναγόμενο να υπερασπίσει τον εαυτό του με καταχώρηση εμφάνισης μέσα σε προθεσμία 30 ημερών σύμφωνα με το κυπριακό δικονομικό δίκαιο, δεν παραβιάζει το δικαίωμα υπεράσπισης του ερημοδικασθέντος, ο οποίος πράγματι παρέλαβε την κλήση, αλλά παρέλειψε να προβεί στις προβλεπόμενες δικονομικές ενέργειες⁽⁴¹⁾.

- Στο πλαίσιο της διμερούς σύμβασης διατάχθηκε επανάληψη, για να προσκομιστούν στοιχεία σχετικά με το ιστορικό και την αιτία της διαφοράς, έτσι ώστε το δικαστήριο να είναι σε θέση να ελέγξει την προϋπόθεση του άρθ. 22 β' ΕλλΚυπΣ, καθώς και πιστοποιητικό της γραμματείας του διακείμενου δικαστηρίου, για τον έλεγχο της προϋπόθεσης του άρθ. 22 ε' ΕλλΚυπΣ⁽⁴²⁾.

- Κηρύχθηκε εκτελεστό διάταγμα που εκδόθηκε δυνάμει δικαστικού συμβιβασμού⁽⁴³⁾, το οποίο προσομοιάζει προς ασφαλιστικό μέτρο.

- Θεωρείται ως αντιληπτός κατά το άρθ. 40 §2 καν. 44/2001 ο δικηγόρος που υπογράφει το δικόγραφο της αίτησης⁽⁴⁴⁾.

- Ως τόπος εκτέλεσης (για τη στοιχειοθέτηση της τοπικής αρμοδιότητας κατά το άρθ. 39 §2 καν. 44/2001) θεωρήθηκε ο τόπος όπου διατάσσεται η απαγόρευση συγκεκριμένων ενεργειών⁽⁴⁵⁾.

- Η δυνατότητα αναγνώρισης κυπριακής

"Εφαρμογή γνωρίζει μέχρι σήμερα η διμερής σύμβαση, κυρίως σε αποφάσεις υιοθεσίας, και μεταβατικού χαρακτήρα καταψηφιστικές αποφάσεις"

απόφασης διαζυγίου κατά τον καν. 2201/2003, με την οποία λύθηκε γάμος που τελέστηκε στη Ρωσία⁽⁴⁶⁾.

• Η μη υποχρεωτική προσκομιδή του πιστοποιητικού του άρθρου 37 καν. 2201/2003, όταν «τα στοιχεία που πρέπει να συμπεριληφθούν στο εν λόγω πιστοποιητικό προκύπτουν από το κείμενο της προσκομιζόμενης αλλοδαπής απόφασης, με αποτέλεσμα να δύναται να αποφασίσει με ασφάλεια για την αναγνώριση στην ημεδαπή του δεδικασμένου που απορρέει από αυτήν»⁽⁴⁷⁾. Αντίθετα, απαραίτητη είναι η απόδειξη του αμετάκλητου κυπριακής απόφασης διαζυγίου⁽⁴⁸⁾.

• Κρίθηκε ότι ο αιτών είναι σύμφωνα με το άρθρο 22 δ' καν. 2201/2003 υποχρεωμένος να προσκομίσει και πιστοποιητικό από το οποίο να βεβαιώνεται ότι η απόφαση δεν είναι ασυμβίβαστη «με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ιδίων διαδίκων σε άλλο κράτος - μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος - μέλος αναγνώρισης»⁽⁴⁹⁾. Η κρίση του δικαστηρίου αναρμονίζεται με τη νομοτυπική μορφή της διάταξης, αλλά και με τη γενικότερη αρχιτεκτονική του καν. 2201/2003, που παραπέμπει στο εθνικό δίκαιο, όταν επιλέγεται η δικαστική οδός για την αναγνώριση της αλλοδαπής απόφασης κατά το άρθ. 21 § 3 & 30-31 καν. 2201/2003. Εύλογα πάντως αναρωτιέται κανείς, ποια θα είναι η αρχή που θα εκδώσει αντίστοιχη βεβαίωση. Προς αποφυγή προφανούς αδιεξόδου ορθά κρίθηκε, ότι αρκεί η προσκομιδή υπεύθυνης δήλωσης από τον αιτούντα⁽⁵⁰⁾.

• Η παράσταση του ερημοδικασθέντος στην Κύπρο κατά τη δίκη της αναγνώρισης (υπό την ιδιότητα του αιτούντος) ισοδυναμεί με αποδοχή της αλλοδαπής απόφασης κατά τρόπο μη αποδεχόμενο αμφισβήτηση⁽⁵¹⁾.

• Η επιβολή ασφαλιστικών μέτρων κατά το άρθρο 47 § 1 καν. 44/2001⁽⁵²⁾. Υπογραμμίστηκε στη νομολογία ότι κυπριακή προσωρινή διαταγή δεν αναπτύσσει οιοσδήποτε έννομες συνέπειες στην Ελλάδα, αν δεν κηρυχθεί προηγουμένως εκτελεστή⁽⁵³⁾.

III. Πορίσματα

Ελλάδα και Κύπρος διατηρούν και θα διατηρήσουν στο διηνεκές κοινωνικές και οικονομικές σχέσεις, με αποτέλεσμα τη συνέχιση της νομολογιακής παραγωγής στο πεδίο των αστικών και εμπορικών υποθέσεων. Η γενική εικόνα που εξάγεται από την σταχυολόγηση της νομολογίας είναι θετική. Απαιτείται ωστόσο εγρήγορση των δικαστικών λειτουργών, έτσι ώστε να επιλέγεται η εφαρμογή του ορθού καθεστώτος στην εκάστοτε υπόθεση.

•••••

Σημειώσεις

1. Διασκευασμένη παρουσίαση των θεματικών από τις μονογραφίες μου με τίτλο: Επιδόσεις στο εξωτερικό (2013), και Αλλοδαπές δικαστικές και διαιτητικές αποφάσεις – Αναγνώριση και κήρυξη εκτελεστότητας (2014).

2. Κύρωση: 26.10.1982. Έναρξη ισχύος: 1.6.1983.

3. Σύμβαση νομικής συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, ν. 1548 της 16/23-5-1985, ΦΕΚ Α 95/1985. Αναδημοσιεύεται στο έργο της Γέσιου-Φαλτσή, Η επίδοση δικογράφων στην αλλοδαπή (1989), 169 επ.

4. Τη διμερή σύμβαση δεν έλαβε υπόψη της η ΠολΠρΘεσ 25174/1996, Αρμ 1996, 1496.

5. ΑΠ 616/2003, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 623/2003, ΝΟΜΟΣ: «Ειδικότερα, από το άρθρο 5 παρ.2 της από 5-3-1984 μεταξύ Ελλάδος και Κυπριακής Δημοκρατίας συμβάσεως νομικής συνεργασίας ... η οποία ... δεν θίγεται από τη σύμβαση της Χάγης, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 25 αυτής, προκύπτει ότι η επίδοση αποδεικνύεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο κράτος στο οποίο γίνεται. Από τις ως άνω διατάξεις της μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου συμβάσεως, καθώς και τις παρεμφερείς διατάξεις του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης, προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται η αρχή της πραγματικής περιέλευσης των εγγράφων στον παραλήπτη, ...και, επομένως, κάθε άλλη αντίθετη ρύθμιση καταργείται».

6. ΑΠ 616/2003 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 623/2003, ΝΟΜΟΣ: «Στην προκειμένη περίπτωση... προκύπτει ότι για την αναιρεσίβλητη ναυτική εταιρία... που έχει την έδρα της στη Λευκωσία της Κύπρου επιδόθηκε στις 2-8-2002 στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αντίγραφο της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως ... και κλήσεως προς συζήτηση την 19-11-2002 κατά την οποία η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε εκ του πινακίου για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας (4-2-2003) συνεδρίαση. Περαιτέρω, από την από 12-11-2002 ένορκη δήλωση επίδοσης του επιδότη... στο επαρχιακό Δικαστήριο της Λευκωσίας και το από 19-11-2002 πιστοποιητικό επίδοσης δικογράφων εξωτερικού του Βοηθού Αρχιπρωτοκολλητή του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου... προκύπτει ότι το παραπάνω δικόγραφο επιδόθηκε στην ανωτέρω εταιρία, σύμφωνα με τον τύπο που διαγράφεται από τη νομοθεσία της Κύπρου στις 11-11-2002, ήτοι εις χρόνον επαρκή που ενόψει της ως άνω αναβολής επέτρεπε στην

ανααιρεσίβλητη να προσέλθει στην μετ'αναβολή συζήτηση (4-2-2003) και να υπερασπίσει τον εαυτόν της. Αυτή, όμως, δεν εμφανίσθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως που έγινε στην μετ'αναβολή συνεδρίαση της 4-2-2003 και, συνεπώς, προχώρησε νομίμως η συζήτηση της υποθέσεως παρά την απουσία της».

7. ΜονΠρΑθ 6543/2002, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησεως, ειδικαζομένης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων...επεδόθη νομίμως και εμπροθέσμως, με τις γενικές δικονομικές διατάξεις, στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, για τον καθ' ου (η αίτηση) Τ. Ζ., κάτοικον Λευκωσίας Κύπρου, οδός Ο. αριθμός 36, δεδομένου ότι δεν έχει διαταχθεί αρωμίδως η κατ'ειδικό τρόπο κλήτευση του καθ' ου (άρθρα 686, 687, 682, 110 παρ.2, 111, 139, 140, 226-230, 123, 124 παρ.2, 127 παρ.1, 134, 136 παρ.1 ΚΠολΔ). Ο τελευταίος, όμως, δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο... Σημειώνεται ότι η Διεθνής Σύμβαση της Χάγης, την οποία έχουν επικυρώσει η Ελλάδα και η Κύπρος, είναι ανεφάρμοστη στ' ασφαλιστικά μέτρα».

8. Βλ. την Πράξη περί των όρων προσχώρησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, την Απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Απριλίου 2003 για την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, την ανακοίνωση σχετικά με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης προσχώρησης και τη συνθήκη προσχώρησης των νέων κρατών μελών, ΕΕΕΚ L 236 / 23.9.2003.

9. ΜονΠρΑθ 1392/2005, Αρμ 2005, 1431 = Βασιλακάκης (επιμ.), Δικονομικό διεθνές δικαιο - Σχολιασμένη νομολογία (2008), 290, με παρ. Νάσιου, 296: «Η θέση σε ισχύ του... Κανονισμού έθεσε αυτόματα εκποδών όλες τις διατάξεις του εθνικού δικαίου των κρατών μελών, που ρυθμίζουν το ζήτημα των επιδόσεων στην αλλοδαπή (κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης), καθώς και τις διμερείς (όπως και η από 5.3.1984 μεταξύ Ελλάδος και Κυπριακής Δημοκρατίας σύμβαση νομικής συνεργασίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, η οποία έχει κυρωθεί με το άρθρο μόνο του ν. 1548 της 16/23.5. 1985) ή πολυμερείς συμβάσεις, που έχουν το ίδιο ρυθμιστικό πεδίο, και κυρίως την πολυμερή Σύμβαση της Χάγης του 1965 για τις επιδόσεις στην αλλοδαπή (ν. 1334/1983, παρ. 12 του Προοιμίου και άρθρο 20 παρ. 1 του Κανονισμού)».

10. ΕφΘεσ 157/2008, ΕπισκεΔ 2008, 751: «... επί της ... αγωγής της ενάγουσας εκδόθηκε...οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ερμήνη της εναγομένης, η οποία έχει την έδρα της στην Κύπρο. Η υπό κρίση έφεση της εναγόμενης κατ' αυτής της απόφασης ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα... αφού οι διάδικοι δεν επικαλούνται, ούτε από την έρευνα της διογραφίας προκύπτει ολοκλήρωση της επίδοσης της εκκαλουμένης αποφάσεως σύμφωνα με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου. Ο συγκεκριμένος κανονισμός ισχύει για τα παλαιότερα κράτη της ΕΕ, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, από τις 31.5.2001 (άρθρο 25), και ήδη από την 1.5.2004 και για τα νέα κράτη μέλη της ΕΕ, στα οποία συμπεριλαμβάνεται η Κυπριακή Δημοκρατία... Αυτός

υποκαθιστά δε, όσον αφορά τις επιδόσεις από ένα κράτος μέλος προς άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, εφόσον η σχετική υπόθεση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του, ... τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, αλλά και τις διατάξεις των διμερών διακρατικών συμβάσεων, όπως αυτές της από 5.3.1984 Σύμβασης νομικής συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής και της Κυπριακής Δημοκρατίας... Η υποκατάσταση ισχύει ανεξαρτήτως του διαδικαστικού σταδίου στο οποίο βρίσκεται η συγκεκριμένη δίκη, ακόμα και αν πρόκειται για διαδικασία που έχει ξεκινήσει με το παλιό δικαιο και βρίσκεται ήδη σε προχωρημένο στάδιο».

11. ΠολΠρΑθ 1403/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

12. ΑΠ 66/2011, ΕλλΔνη 2011, 1384 = ΝΟΜΟΣ: «Εις ότι αφορά τον τρίτο απολειπόμενο ανααιρεσίβλητο Ι. Π., κάτοικο και γνωστής διαμονής στο εξωτερικό (Κύπρο), οι ανααιρεσιόντες δεν επικαλούνται ούτε προσκομίζουν βεβαίωση, κατά το άρθρο 10 του νέου κανονισμού 1393/2007, από την οποία να προκύπτει ότι αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης με κλήση προς συζήτηση αυτής, κατά την παρούσα δικάσιμο επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως...Ούτοι επικαλούνται και προσκομίζουν ... έκθεση επίδοσης... από την οποία προκύπτει ότι αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης και κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών και όχι στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (άρθρ. 134 παρ. 1 ΚΠολΔ), καθόσον η δίκη ήταν εκκρεμής ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου. Από τα ανωτέρω έγγραφα δεν αποδεικνύεται εν προκειμένω νόμιμη κλήτευση ... σύμφωνα με τα οριζόμενα ... στο νέο υπ' αριθμ. 1393/2007 Κανονισμό, η δε επίδοση μόνο και μάλιστα στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών δεν είναι νόμιμη».

13. ΑΠ 66/2011, ό.π., ΑΠ 458/2011, ΝοΒ 2011, 2177 = ΕΠολΔ 2011, 511, με παρ. Αρβανιτάκη, ΕφΘεσ 310/2010, ΕΠολΔ 2011, 81, με παρ. Άνθιμου, ΜονΠρΑθ 1392/2005, Αρμ 2005, 1431, με παρ. Αρβανιτάκη: «Εφόσον συνεπώς δεν προσκομίζεται οποιαδήποτε βεβαίωση περί πραγματικής επίδοσης, ούτε όμως προκύπτει από κανένα έγγραφο ότι το προς επίδοση έγγραφο διαβιβάστηκε σ' αυτόν με έναν από τους αναφερόμενους στον Κανονισμό τρόπους (άρθρα 2-15), ούτε άλλωστε προσκομίζεται οποιοδήποτε έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η ημερομηνία τυχόν αποστολής του ανωτέρω εγγράφου από το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης στην υπηρεσία παραλαβής στην Κύπρο, ώστε να μπορεί το Δικαστήριο να κρίνει αν παρήλθε από την ημερομηνία διαβίβασης ως τη συζήτηση της υπόθεσης που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας (16.2.2005) ικανό διάστημα και πάντως όχι μικρότερο από έξι μήνες προκειμένου να προετοιμάσει ο εναγόμενος την άμυνά του, δεν είναι δυνατόν το Δικαστήριο να προβεί στην έκδοση οριστικής απόφασης ερμήνη του δευτέρου εναγομένου (άρθρο 19 παρ. 2), αλλά υποχρεούται να αναστείλει την έκδοση οριστικής απόφασης μέχρι να προσκομισθεί είτε βεβαίωση περί πραγματικής επίδοσης ... της ... κλήσης της ενάγουσας, με την οποία νόμιμα επαναφέρθηκε προς συζήτηση η ... αγωγή μετά τη ματαίωση της συζήτησης της τελευταίας κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12.02.2004 (άρθρο 19 παρ. 1 Κανονισμού) είτε εγγράφου από το οποίο να αποδεικνύεται η διαβίβαση του αυτού ως άνω επιδοτού εγγράφου σ' αυτόν (δευτερο εναγόμενο) καθώς και η ακριβής ημερομηνία

αποστολής του από το Υπουργείο Δικαιοσύνης προς την υπηρεσία παραλαβής στην Κύπρο (άρθρο 19 παρ. 2 Κανονισμού).».

14. ΠολΠρΑθ 931/2007, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «Εφόσον ...δεν προσκομίζεται οποιαδήποτε βεβαίωση περί πραγματικής επίδοσης, ούτε όμως προκύπτει από κανένα έγγραφο ότι το προς επίδοση έγγραφο της υπό κρίση αγωγής διαβιβάστηκε σ' αυτόν, ούτε άλλωστε προσκομίζεται οποιοδήποτε έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η ημερομηνία τυχόν αποστολής του ανωτέρω εγγράφου από το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης στην υπηρεσία παραλαβής στην Κύπρο, ώστε να μπορεί το Δικαστήριο να κρίνει αν παρήλθε από την ημερομηνία διαβίβασης ως την αρχική δικάσιμο της 3-11-2004 ικανό διάστημα και πάντως όχι μικρότερο από έξι μήνες προκειμένου να προετοιμάσει ο πρώτος εναγόμενος την άμυνα του, δεν είναι δυνατόν το Δικαστήριο να προβεί στην έκδοση οριστικής απόφασης ερήμην του πρώτου εναγομένου αλλά υποχρεούται να αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης μέχρι να προσκομισθεί είτε βεβαίωση περί πραγματικής επίδοσης στον πρώτο εναγόμενο της υπό κρίση αγωγής είτε εγγράφου από το οποίο να αποδεικνύεται η διαβίβαση του αυτού ως άνω επιδοτού εγγράφου σ' αυτόν ... καθώς και η ακριβής ημερομηνία αποστολής του από το Υπουργείο Δικαιοσύνης προς την υπηρεσία παραλαβής στην Κύπρο».

15. Βλ. ΑΠ 1207/2010, ΕλλΔνη 2011, 1023 = ΝΟΜΟΣ: «...όσον αφορά την απολειπόμενη εκ των κληρονομών του αποβιώσαντος αναιρεσιβλήτου ... που έχει γνωστή διαμονή στην Κύπρο, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης αναιρέσης ... καθώς και κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε, ..., στις 4-12-2009 στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου..., καθώς και στην ίδια ... στις 8-2-2010 ..., δηλαδή λιγότερο από τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, όπως ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 568 παρ. 4 εδ. α' ΚΠολΔ. Επομένως, ... ανεξάρτητα από το ότι η επίδοση στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου έγινε στις 4-12-2009, αφού η περιέλευση προς την άνω αναιρεσιβλήτου του εισαγωγικού δικογράφου της αίτησης αναιρέσης ... έγινε στις 8-2-2010, δηλαδή λιγότερο από ενενήντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο της 8-3-2010, η κλήτευσή της δεν είναι εμπρόθεσμη και γι' αυτό πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση...». Βλ. και ΑΠ 217/2012, www.areiospagos.gr: «...από την ... έκθεση επιδόσεως... προκύπτει, ότι κευρωμένο αντίγραφο της προσβαλλομένης ... αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης για τον γνωστής διαμονής αναιρεσιβλήτου Ν. Γ., κάτοικο εξωτερικού..., επεδόθη στον Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης. Περαιτέρω, από α) την από 17.8.2004 ένορξη δήλωση επιδόσεως του δικαστικού επιδότη του Επαρχιακού Δικαστηρίου της Λευκωσίας, β) το από 7.9.2004 πιστοποιητικό επίδοσης δικογράφων του εξωτερικού του Βοηθού Αρχιπρωτοκολλητού του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου, γ) το με ιδίαν ημερομηνίαν έγγραφο του αμέσως ανωτέρω Βοηθού Αρχιπρωτοκολλητού προς τον Γενικόν Διευθυντήν του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, δ) την από 4.6.2004 έκθεση του δικαστικού επιμελητού..., περί επιδόσεως στην Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης αντιγράφου της προσβαλλομένης ...αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης για τον διαμένοντα στην Λευκωσία Κύπρου αναιρεσιβλήτου, επί της

οποίας (εκθέσεως επιδόσεως) υπάρχουν χειρόγραφη η ένδειξη "Ελαβον αντίγραφο 13.8.04 προσωπικά" και η υπογραφή του αναιρεσιβλήτου, και ε) το ... έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας προς το Προξενείο της Ελλάδος, ως και το ... έγγραφο του Ελληνικού Προξενείου στην Κύπρο προς τον Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης με τα οποία βεβαιώνεται η επίδοση της ως άνω αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης στον αναιρεσιβλήτου, προκύπτει, ότι κευρωμένο αντίγραφο της ...αποφάσεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης,...επεδόθη πράγματι στον ίδιο τον αναιρεσιβλήτου, κάτοικον Λευκωσίας και γνωστής διαμονής, την 13ην Αυγούστου 2004, κατά τον διαγραφόμενον από την νομοθεσία της Κύπρου τύπο και σύμφωνα με τα ισχύοντα κατά τον χρόνον εκείνον α) άρθρο 5§2 της από 5.3.1984 συμβάσεως νομικής συνεργασίας μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου ... και β) άρθρο 25 της Συμβάσεως της Χάγης. Τέλος, ... προκύπτει, ότι η εν λόγω αίτηση κατετέθη στην Γραμματεία του Εφετείου την 23.6.2006, ήτοι σε χρόνον κείμενον πολύ πέραν της 90ήμερου προθεσμίας του άρθρου 564§2 Κ.Πολ.Δ. και ειδικότερα κατετέθη μετά πάροδον 1 έτους, 10 μηνών και 10 ημερών από της κατά τα άνω πραγματικής επιδόσεως της αποφάσεως του Εφετείου στον αναιρεσιβλήτου. Επομένως, ...η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως είναι εκπρόθεσμη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη». Προφανές είναι ότι δεν λήφθηκε υπόψη ο καν. 1348/2000.

16. ΑΠ 1271/2012, www.areiospagos.gr: «...η υπό κρίση αίτηση για αναιρέση της... απόφασης του Εφετείου Αθηνών, καθώς και οι από 5.7.2011 πρόσθετοι λόγοι αναιρέσης, προσδιορίστηκαν να συζητηθούν αρχικά κατά τη δικάσιμο της 2.4.2012, κατά την οποία, με επιμέλεια της αναιρεσιβλήτου, ... κλήθηκε να παραστεί και η πρώτη των αναιρεσιβλήτων εταιρεία με την επωνυμία ..., που εδρεύει στη Λευκωσία της Κύπρου. Προς το σκοπό αυτό η αναιρεσιβλήτου, ... επέδωσε εμπρόθεσμα κατά το άρθρ. 568§4 ΚΠολΔ και νομότυπα κατά τις διατυπώσεις του κυπριακού δικαίου, που είναι κατά τα λοιπά εφαρμοστέο σύμφωνα με τα άρθρ. 1§1, 15 και 20§1 του Κανονισμού (ΕΚ) 1393/13.11.2007 ..., ακριβές αντίγραφο τόσο του δικογράφου της αίτησης αναιρέσης όσο και των πρόσθετων λόγων αναιρέσης με προσδιορισμένο χρόνο συζήτησής τους ...την παραπάνω δικάσιμο της 2.4.2012. Κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία δεν παρέστη η πρώτη αναιρεσιβλήτου, η υπόθεση με αίτημα του πληρεξούσιου δικηγόρου της αναιρεσιβλήτου αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο της 21.5.2012... Όφειλε λοιπόν, κατά τα προεκτεθέντα, να παραστεί η πρώτη αναιρεσιβλήτου κατά την εν λόγω δικάσιμο χωρίς άλλη κλήση, όμως δεν παρέστη..., γι' αυτό πρέπει να δικασθεί ερήμην, αλλά να προχωρήσει η συζήτηση σαν να ήταν και αυτή παρούσα (άρθρ. 576§2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρ. 19§1 του ως άνω Ευρωπαϊκού Κανονισμού)». Το ίδιο ισχύει ασφαλώς και όταν παραστάθηκε για την εναγόμενη δικηγόρος, υποβάλλοντας αίτημα αναβολής, ΜονΠρΘεσ 24066/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. Βλ. και ΜονΠρΘεσ 33992/2008, αδημ.

17. ΜονΠρΘεσ 30194/2010, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. Βλ. ειδικότερα ΠολΠρΑθ 3516/203, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «... φέρεται προς συζήτηση με την από 7-12-2001 κλήση της ενάγουσας ... η από 23-1-1995 αγωγή της ..., η συζήτηση της οποίας κριθήκε

απαράδεκτη ελλείπει νομίμου κλητευσέως των εναγομένων, δυνάμει των υπ' αριθμών 11127/1995 και 9614/1996 αποφάσεων αυτού του Δικαστηρίου, που εκδόθηκαν ερήμενη των εναγομένων. ...η ενάγουσα-καλούσα που επισπεύδει την συζήτηση να μην επέδωσε στους εναγομένους την ως άνω κλήση της, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 134 του ΚΠολΔ ... περαιτέρω δε όμως δεν αποδεικνύεται...η προς τους εναγομένους επίδοση αντιγράφου της κρινόμενης αγωγής...».

18. ΠολΠρΑθ 7268/2007, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...η προσεπικαλούμενη εταιρεία ...που εδρεύει στη Λεμεσό Κύπρου, δεν παραστάθηκε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης. Από την ... έκθεση επιδόσεως ... αποδεικνύεται, ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης προσεπικλήσης και κλήσης προς συζήτηση αυτής κατά τη δικάσιμο της 19.1.2006, κατά την οποία η υπόθεση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής, επιδόθηκε, με επιμέλεια του προσεπικαλούντος Ν.Π.Δ.Δ., στο δικηγόρο Αθηνών Π. Σ., ως αντικείμενο της προσεπικαλούμενης εταιρείας. Το προσεπικαλούν Ν.Π.Δ.Δ., όμως, δεν αποδεικνύει με κάποιον από τους προαναφερόμενους νόμιμους τρόπους την επικαλούμενη από αυτό ιδιότητα του ανωτέρω φυσικού προσώπου ως αντικλήτου σε τούτη τη δίκη της προσεπικαλούμενης εταιρείας. Επομένως, η επίδοση αυτή προς πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του αντικλήτου του απολειπόμενου διαδίκου είναι ανυπόστατη».

19. ΕιρΘεσ 2844/2008, Αρμ 2008, 1569: «...η εναγόμενη Κυπριακή εταιρεία δεν εμφανίστηκε όταν εκφωνήθηκε η υπόθεση. Η ενάγουσα, επικαλούμενη τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 καν. 1348/2000, ισχυρίζεται ότι επέδωσε ταχυδρομικώς την αγωγή στην εναγομένη και προς απόδειξη της επικαλούμενης ως άνω επιδόσεως προσκομίζει: 1) Το πρωτότυπο του αποδεικτικού παραλαβής - παράδοσης της εταιρείας ταχυδρομικών υπηρεσιών "... με αριθμό ... και ημερομηνία 13.3.2007, στο οποίο αποστολέας του φακέλου εμφανίζεται ο πληρεξούσιος δικηγόρος της ενάγουσας Α. Δ., παραλήπτρια η εναγόμενη εταιρεία που έχει την έδρα της στη Λευκωσία και έχει αναγραφεί ότι στο φάκελο περιέχεται αντίγραφο της ... αγωγής ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης με κλήση για συζήτηση. 2) Εμπικρωμένο αντίγραφο του αντιγράφου παράδοσης του αποδεικτικού παραλαβής - παράδοσης της άνω εταιρείας ταχυδρομικών υπηρεσιών "...", το οποίο φέρει τον αυτό αριθμό ... όπως και το προαναφερθέν έγγραφο και τα ίδια στοιχεία με αυτό ως προς τον αποστολέα, παραλήπτη και περιεχόμενο φακέλου και πρόσθετα στο κάτω μέρος του αποδεικτικού που κατά το έντυπο της άνω εταιρείας σημειώνεται η ημερομηνία και ώρα παράδοσης, φέρει σφραγίδα της εναγομένης εταιρείας "... και υπογραφή, κάτω από την οποία αναγράφονται τα στοιχεία του υπογράφοντος ως "Ν. Κ." και ημερομηνία παράδοσης την 16.3.2007. 3) Αντίγραφο του ηλεκτρονικού αρχείου που τηρεί η ως άνω εταιρεία ταχυδρομικών υπηρεσιών "...", το οποίο φέρει θεώρηση για το γνήσιο αυτού από το υποκατάστημα στην οδό ... στη Θεσσαλονίκη, περί του ότι το προαναφερθέν προς αποστολή έγγραφο ...παραλήφθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της ενάγουσας στις 13.3.2007 και παραδόθηκε στην έδρα της εναγομένης στη Λευκωσία στον Ν. Κ. την 16.3.2007 και 4) το από 24.7.2007 δελτίο Ερευνας Εταιρείας, που κατ' εντολή της ενάγουσας πραγματοποίησε το κυπριακό δικηγορικό γραφείο

"Λ. Δ." στα αρχεία των εταιριών της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο οποίο σημειώνεται ότι νόμιμος εκπρόσωπος της εναγομένης εταιρείας είναι ο Ν. Κ. με ημερομηνία διορισμού την 23.9.2005. Από τα ανωτέρω έγγραφα προκύπτει ότι η καθής κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 του Ε.Κ. 1348/2000, με επίδοση αντιγράφου της κρινόμενης αγωγής στο νόμιμο εκπρόσωπο της εναγομένης με συστημένο ταχυδρομείο, ...και επομένως, ... πρέπει να δικαστεί ερήμενη και να προχωρήσει η συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες».

20. ΠολΠρΑθ 2501/2008, ΝοΒ 2009, 1391: «...η επίδοση τόσο της αγωγής, όσο και της κλήσης στη δεύτερη εναγομένη εταιρεία, με έδρα την Κύπρο, έγινε νόμιμα με βάση τα άρθρα 14-15 του Κανονισμού 1348/2000, με απευθείας αίτηση επίδοσης ... (βλ. αναφορικά με την αγωγή, την από 12.7.2005 έκθεση επίδοσης του ιδιώτη δικαστικού επιδότη στη Λευκωσία Κύπρου Α.Α. και αναφορικά με την κλήση την από 26.4.2007 ένορκη δήλωση επίδοσης του ίδιου ως άνω επιδότη)».

21. ΑΠ 1399/2012, ΝοΒ 2013, 753: «Σε ότι αφορά όμως τον δεύτερο απολειπόμενο αναιρεσίοντα, κάτοικο εξωτερικού (...) η αναιρεσίβλητη προσκομίζει και επικαλείται την από 7-12-2011 "Ένορκη Δήλωση Επίδοσης του Μ. Ν., Ιδιώτη Επιδότη", από την οποία όμως δεν προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης αναιρέσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κυρίως κλήση προς συζήτηση αυτής, για την παρούσα δικάσιμο επιδόθηκε νόμιμα στον γνωστής κατοικίας, κάτοικο εξωτερικού ανωτέρω αναιρεσίοντα. Και τούτο διότι, ουδόλως αναφέρονται σ' αυτήν τα προσαπαιτούμενα από τη διάταξη του άρθρου 10, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 19 παρ. 1 εδαφ. α, β και 2α, σε συνδυασμό με το Παράρτημα Α του Κανονισμού 1393/2007 στοιχεία και κυρίως ουδόλως αναφέρεται η διεύθυνση του παραλήπτη δευτέρου αναιρεσίοντος, η οποία έχει μείνει εντελώς ασυμπλήρωτη και αντ' αυτής αναφέρεται μόνον "Θυροκόλλησα στη θύρα του εναγομένου Κ. Π. ... για τον εναγόμενο". Επί πλέον ουδόλως αναφέρονται τα στοιχεία του αιτούντος την επίδοση (Όνομα, διεύθυνση κλπ), όπως καθορίζεται από το Παράρτημα Ι του Κανονισμού ούτε καθορίζεται σαφώς η προς επίδοση πράξη και κυρίως η κλήτευση του ρηθέντος διαδίκου, για να εμφανισθεί ενώπιον του Αρχείου Πάγου κατά την ορισθείσα αρμοδίως δικάσιμο, τα οποία ουδόλως αναφέρονται. Ενόψει αυτών, από το ανωτέρω έγγραφο δεν αποδεικνύεται στην προκειμένη περίπτωση ότι η ένδικη αίτηση αναιρέσεως επιδόθηκε στον απολειπόμενο δεύτερο αναιρεσίοντα με τον προβλεπόμενο από τον νέο υπ' αριθμ. 1393/2007 Κανονισμό τρόπο και εντεύθεν δεν αποδεικνύεται νόμιμη κλήτευση αυτού».

22. ΠολΠρΑθ 2501/2008, ό.π.: «...στην από 12.7.2005 έκθεση επίδοσης υπάρχει παράλειψη αναφοράς σχετικά με το φυσικό πρόσωπο (ονοματεπώνυμο και ιδιότητα) προς το οποίο έγινε η παράδοση του εγγράφου, για να διαπιστωθεί αν αυτό είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ή άλλο από τα αναγραφόμενα στο άρθρο 129 ΚΠολΔ πρόσωπα δεκτικά επιδόσεως. Όμως, ..., η ως άνω παράλειψη δεν επιφέρει ακυρότητα της επιδόσεως παρά μόνο με την επικλήση και απόδειξη βλάβης του διαδίκου, γεγονός, όμως, που δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση, καθόσον η δεύτερη εναγομένη ουδόλως προτείνει ή αποδεικνύει τέτοια βλάβη, που

δεν μπορεί να καλυφθεί διαφοροτικά, αλλά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας, επιπλέον, η τελευταία εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά τη συζήτηση της αγωγής και προέβαλε ισχυρισμούς σχετικά με την ουσία της υποθέσεως και, επομένως, τα περί του αντιθέτου υποστηριζόμενα από τη δεύτερη εναγομένη ελέγχονται ως απορριπτέα».

23. ΑΠ 1063/2012, ΕλλΔνη 2013, 125. Επιστρέφουμε έτσι στις διατυπώσεις του άρθρου 135 ΚΠολΔ. Βλ. σχετικά και ΜονΠρΑθ 6520/2008, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...οι αιτούντες προσκομίζουν... την από 12-6-2008 ένορκη δήλωση μη επίδοσης του δικαστικού επίδοσης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου της Κύπρου Μάριου Κ. ...στον καθ' ου η αίτηση καθόσον αυτός τυγχάνει άγνωστος στη διεύθυνση Α. Α. αριθμ. 12, στη Πάφο Κύπρου Μ. Κ. Όμως δεν επικαλούνται οι αιτούντες ότι έγινε ακολούθως επίδοση της κρινόμενης αίτησης στον καθ' ου η αίτηση ως αγνώστου διαμονής, ... ώστε ο καθ' ου η αίτηση να λάβει γνώση της υπόθεσης και να υπερασπισθεί τις θέσεις του». Η απόφαση εφάρμοσε τη ΣύμΧ 1965 αντί του καν. 1348/2000, και ανέβαλλε την εκδίκαση «εν όψει μάλιστα του ότι δεν παρήλθε χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι (6) μηνών από το χρόνο αποστολής της δικαστικής αυτής πράξεως».

24. Κύρωση στις 20/2/1995, θέση σε ισχύ στις 1/6/1995.

25. Κύρωση στις 21/7/2010, θέση σε ισχύ στις 1/11/2010.

26. Σε ισχύ από 2/7/2003.

27. Κύρωση στις 13/6/1986, θέση σε ισχύ από 1/10/1986.

28. Κύρωση στις 29/12/1980, θέση σε ισχύ στις 29/3/1981.

29. Σύμβαση νομικής συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, ν. 1548/1985, ΦΕΚ Α 95/1985. Σε ισχύ από 25.8.1985, ΦΕΚ Α 141/1985.

30. Εσφαλμένη η εφαρμογή των διατάξεων του ΚΠολΔ για απόφαση διαζυγίου έτους 1994, βλ. ΜονΠρΘεσ 21623/2012, αδημ. Τον καν. 2201/2003 παρέλειψε να εφαρμόσει και η ΜονΠρΘεσ 15306/2013, αδημ., για διαζύγιο έτους 2012.

31. Βλ. σχετικά Γέσιου-Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως - Η διεθνής αναγκαστική εκτέλεση (2006), § 92, αρ. 147, σελ. 977 επ.

32. Για το κείμενο των διατάξεων, βλ. Παράρτημα V.VIII. Αναλυτικά για το κεφάλαιο αυτό, βλ. Γέσιου-Φαλτσή, ό.π., § 92, αρ. 146 επ., σελ. 975 επ., και Άνθιμο, Αναγνώριση και εκτέλεση ερήμην αλλοδαπών αποφάσεων (2002), 83 επ. Ειδικά για τις διαιτητικές αποφάσεις, βλ. Βερβενιώτη, Διεθνής εμπορική διαιτησία I (1990), 281 επ.

33. ΜονΠρΑθ 6849/1997, ΑρχΝ 1998, 529. Το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τη διμερή σύμβαση, αν και το διαζύγιο εκδόθηκε το 1996, ενώ υπογραμμίζει ότι δεν εφαρμόζεται η Συμβρ, αν και πρώτον, ο ανωτέρω κανονισμός δεν σχετίζεται με υποθέσεις διαζυγίου, και δεύτερον, η Κύπρος κατέστη κράτος-μέλος της ΕΕ οκτώ χρόνια αργότερα.

34. ΕφΑθ 1411/1978, ΕΝαυτΔ 1979, 489, ΕφΑθ 1253/1986, ΑρχΝ 1986, 402.

35. ΕφΑθρ 892/2000, ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ 2001, 56. Δεν λήφθηκε υπόψη η διμερής σύμβαση, αν και η υπόθεση εντασσόταν στο πεδίο εφαρμογής της.

36. ΕφΘεσ 434/2010, Αρμ 2011, 79 = ΕΠολΔ 2011, 199, με

παρ. Άνθιμο, ΜονΠρΘεσ 26982/2010, ΕΠολΔ 2011, 335, ΜονΠρΘεσ 10697/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜονΠρΧαλκιδικής 137/2012, αδημ. Βλ. και ΜονΠρΘεσ 21772/2013, αδημ., η οποία, αν και μνημονεύει τον καν. 44/2001, εξετάζει την αίτηση σύμφωνα με τη Συμβρ, η οποία όμως ουδέποτε ίσχυσε στις σχέσεις μας προς την Κύπρο.

37. ΜονΠρΘεσ 8272/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜονΠρΘεσ 25683/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜονΠρΘεσ 4476/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. Ο καν. 2201/2003 εφαρμόζεται και για τις αποφάσεις που εκδόθηκαν μετά την έναρξη εφαρμογής του καν. 1347/2000, βλ. ΜονΠρΘεσ 1382/2006, αδημ., ΜονΠρΑθ 7051/2008, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜονΠρΘεσ 4558/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

38. ΜονΠρΑθ 3499/2010, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜονΠρΘεσ 20371/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. Και στις δύο υποθέσεις ορθά δεν λήφθηκε υπόψη η ΣυμΧ 1993. Πρβλ. ΜονΠρΘεσ 10689/2010, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, η οποία για απόφαση έτους 2009 εφάρμοσε το άρθρ. 780 ΚΠολΔ. Για άλλη μια φορά εμφανίζεται το πρόβλημα εφαρμογής διμερούς σύμβασης σε υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας, καθώς και η ΕλλΚυπΣ δεν περιέχει σχετική ρύθμιση, ενώ η διάταξη του άρθρ. 29 δεν αποσαφηνίζει το τοπίο, εκτενέστερα βλ. Γέσιου-Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως - Η διεθνής αναγκαστική εκτέλεση (2006), § 92, αρ. 150, σελ. 980.

39. Εμπεριστατωμένη η ανάλυση της ΜονΠρΘεσ 37849/2008, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...στην περίπτωση που τόσο η άσκηση της αγωγής ενώπιον Δικαστηρίου του κράτους της Κύπρου, όσο και η έκδοση απόφασης επ'αυτής έλαβαν χώρα προ της 01-03-2002, για την κήρυξη της τελευταίας εκτελεστής στην Ελλάδα δεν θα τύχει εφαρμογής ο ως άνω κανονισμός (44/2001), αλλά μόνον οι σχετικές διατάξεις της «Σύμβασης νομικής συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας...»,...και μόνο σε περίπτωση ρυθμιστικού κενού οι διατάξεις του ελληνικού δικονομικού δικαίου. Στην προκειμένη περίπτωση με την υπό κρίση αίτηση, ...ζητείται να κηρυχθεί εκτελεστή στην ημεδαπή η...απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου της πόλης της Πάφου... Με το περιεχόμενο αυτό η αίτηση παραδεικτώσ ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να τη δικάσει κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας..., αφού...τόσο η άσκηση της αγωγής στο παραπάνω κυπριακό Δικαστήριο, όσο και η συνακόλουθη έκδοση απόφασης έλαβαν χώρα προ της 01-03-2002 (το έτος 1990 και στις 06-07-2001 αντίστοιχα), οπότε δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του παραπάνω κανονισμού [44/2001]». Πρέπει να υπογραμμιστεί πάντως, ότι ο καν. 44/2001 ισχύει στην Κύπρο από την ημερομηνία ένταξης της χώρας στην ΕΕ, και όχι από την έναρξη ισχύος του.

40. ΕφΑθ 1253/1986, ΑρχΝ 1986, 402.

41. ΕφΑθ 1411/1978, ΕΝαυτΔ 1979, 489

42. ΜονΠρΘεσ 37849/2008, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...από κανένα απολύτως στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει η αιτία της μεταξύ των διαδίκων καταχθείσης σε δίκη ενώπιον του παραπάνω κυπριακού Δικαστηρίου διαφοράς, ώστε να δύναται τούτο το Δικαστήριο να διαγνώσει αν κατά την ελληνική νομοθεσία τα ημεδαπά Δικαστήρια δεν είναι αποκλειστικώς αρμόδια να

εκδικάσουν την υπόθεση, προϋπόθεση που πρέπει απαραίτητα να συντρέχει για να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση». Απορία άξιο είναι γιατί το δικαστήριο ζήτησε να προσκομιστεί πιστοποιητικό και από τη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Θεσ/νίκης. Εικάζεται ότι ζητήθηκε προς μεγαλύτερη διασφάλιση της προϋπόθεσης του άρθ. 22 ε' ΕλλΚυπΣ. Η διμερής σύμβαση προϋποθέτει όμως να μην έχει εγερθεί αγωγή στο κράτος υποδοχής. Συνεπώς, το πρόσθετο άχθος συνυποβολής πιστοποιητικού του Ειρηνοδικείου και πάλι δεν καλύπτει αυτό που πράγματι πρέπει να διαπιστωθεί. Το θέμα είναι βέβαια γνωστό, και δε χρειάζεται να επεκταθεί κανείς παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο μιας υποσημείωσης.

43. ΜονΠρΘεσ 10697/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

44. ΜονΠρΘεσ 10697/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

45. ΜονΠρΘεσ 10697/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «αποδεικνύεται ότι...τόπος εκτέλεσης είναι η Θεσσαλονίκη, όπου έλαβε ήδη χώρα η δημοσιοποίηση στοιχείων που αφορούν την αιτούσα (πράξεις διοίκησης, σχέσεις με πελάτες της) σε δίκες μεταξύ του Μ. Κ., συνεργάτη του Ν. ΄. Φ. Μ., και της συζύγου του Ε. Α., κατοίκου Θ., και ως επίκεντρο ειδικών δικών υπάρχει περίπτωση περαιτέρω δημοσιοποιήσεων από την πλευρά του Ν. ΄. Φ. Μ.».

46. ΜονΠρΘεσ 25683/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

47. ΜονΠρΘεσ 4558/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

48. ΜονΠρΘεσ 25683/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. Δυσκολίες παρουσιάζει η διαπίστωση του αμετάκλητου: Η ΜονΠρΘεσ 4476/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ έκρινε ότι: «Η...υπό αναγνώριση απόφαση έχει καταστεί...«τελεσίδικη και ανέκκλητη» (βλ. την σχετική επισήμειωση στο σώμα της απόφασης) και ως εκ τούτου παράγει δεδικασμένο κατά το κυπριακό δίκαιο. Ωστόσο από κανένα έγγραφο της δικογραφίας δεν προκύπτει αν η υπό αναγνώριση απόφαση έχει καταστεί αμετάκλητη κατά το κυπριακό δίκαιο, προκειμένου να αναπτύξει και κατά το ελληνικό δίκαιο την έννομη συνέπεια της λύσης του γάμου». Αντίθετα, οι ΜονΠρΘεσ 1382/2006, αδημ., και ΜονΠρΘεσ 8272/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, αρκέστηκαν στην ανωτέρω βεβαίωση, για να αποδεχθούν τη συνδρομή του αμετάκλητου της κυπριακής απόφασης (για την ακρίβεια, η δεύτερη δεν μνημονεύει τον όρο «αμετάκλητο», αλλά δεν διαπιστώνει πρόβλημα ως προς τη δικονομική ωριμότητά της κυπριακής απόφασης για τις ανάγκες επέκτασης των ενόμων συνεπειών της στην Ελλάδα).

49. ΜονΠρΘεσ 4476/2011, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...προκύπτει ότι δεν προσκομίζεται κανένα αποδεικτικό στοιχείο για τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων που τίθενται από την τελευταία αυτή διάταξη για τη μη αναγνώριση. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο για την ασφαλή διάγνωση της υπόθεσης, να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης της αίτησης (άρθρα 741, 254 ΚΠολΔ), με σκοπό, κατά τη νέα δικάσιμο που θα οριστεί για την υπόθεση αυτή, να προσκομιστεί...αποδεικτικό ότι η υπό αναγνώριση απόφαση [δεν] είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ιδίων διαδίκων σε άλλο κράτος - μέλος ή σε τρίτο κράτος».

50. ΜονΠρΘεσ 8272/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «...επειδή ουδέν αποδεικτικό στοιχείο περί μη συνδρομής των προϋποθέσεων που

τίθενται από την τελευταία αυτή διάταξη για τη μη αναγνώριση προσκομίστηκε, ο δικάσας Δικαστής, προς διευκόλυνση της αιτούσας, στις 20-02-2009 επικοινωνήσε τηλεφωνικά με την πληρεξουσία δικηγόρο της, από την οποία ζήτησε κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ να προσκομισθεί υπεύθυνη δήλωση (κατ' άρθρο 8 ν. 1599/1986) της εντολέα της περί μη άσκησης αγωγής για λύση ή ακύρωση του παραπάνω γάμου της από την ίδια ή εναντίον της (εξ όσων δύναται να γνωρίζει) σε Δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οποιουδήποτε τρίτου κράτους, το αργότερο μέχρι 03-03-2009, η δε πληρεξουσία δικηγόρος της αιτούσας υποσχέθηκε να το πράξει εμπροθέσμως, πλην δεν το έπραξε».

51. ΜονΠρΘεσ 4558/2009, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: «Η ως άνω απόφαση, εκδόθηκε μεν ερήμην του Γ. Ο., πλην όμως, όπως αποδεικνύεται από την κατάθεση και την διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του παράσταση κατά τη συζήτηση της παρούσας αίτησης..., αυτός έχει αποδεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση».

52. ΜονΠρΘεσ 26982/2010, ΕΠολΔ 2011, 335 [πρόκειται για την απόφαση που εκδόθηκε κατόπιν αίτησης ανάκλησης προσωρινής διαταγής, η οποία απορρίφθηκε]. Σχετικά βλ. Γιαννόπουλο, Ασφαλιστικά μέτρα στο στάδιο κήρυξης της εκτελεστότητας κατά το άρθρο 47 § 1 Κανονισμού 44/2001. Ζητήματα από την παραπομπή της ρύθμισης στο εσωτερικό δικονομικό δίκαιο, ΕΠολΔ 2011, 339 επ.

53. ΕφΠειρ 19/1995, ΔΕΕ 1995, 1094, με κριτικές παρ. Δημολίτσα = ΕλλΔνη 1995, 1153 = ΕΕμπΔ 1995, 93 = ΕΝαυτΔ 1995, 301: «Επειδή, η προσωρινή Διαταγή του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου που επικαλείται η ενάγουσα, δεν αναγνωρίζεται από το νόμο ως τίτλος εκτελεστός στην Ελληνική Πολιτεία, εφόσον δεν κηρύχθηκε εκτελεστή με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά την οριζόμενη προς τούτο διαδικασία... Με την έννοια αυτή, η άνω προσωρινή Διαταγή δεν είναι δυνατή να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων της ελληνικής δημόσιας τάξης (άρθρο. 869 ΚΠολΔ), ούτε να αποστερήσει την εναγομένη από την προστασία του φυσικού της δικαστή, που στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν το συγκροτηθέν, κατόπιν της συμφωνίας περί διαιτησία διαιτητικό δικαστήριο».

•••••